Ч. 101 | Второк 7 (20) мая 1902. | Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудня.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Подорож францускего президента до Росиї. — Із Швециї — Росийский міністер про ситуацию — Мирові переговори в Африцї.)

Президент францускої републики, Любе, виїхав до Росиї сим разом без звичайного в таких случаях шуму і розголосу. Причину того добачують з одної сторони в небувалім нещастю, яке постигло републику на острові Мартиніці, а з другої в невідраднім внутрішнім положеню росийскої держави. Підчас бенкету в Бресті в честь президента републики не згадано про ціль подорожи анї словом. Любе в своїм тостї вихвалював лише своїх помічників, іменно міністра-президента Вальдека-Руссó, згадав, що час боротьби проминув, а настало успокоєнє умів, а також міністрови заграничних справ Делькасе признав, що під его управою Франция осягнула поважне становище в заграничній політицї. З того виходить ясно, що французко-росийский союз не потребує ніякого поясненя. Вправдї виїзд до Царского Села, Петербурга і Кронштаду не єсть звичайною прогулькою, або етикетальною ревізитою за побут царя у Франциї. В розмовах між Любетом а царем, Делькасе а ґр. Лямсдорфом буде непоречно обговорювана і заграничча політика. А коли дневникарство обосторожне заговорило з нагоди виїзду Любета про скріпленє дводержавного союза, то сего нїхто не може уважати чимсь незвичайним. Дводержавний союз так само, як тридержавний має лише на цїли удержанє мира. Чим більше та ціль новими поясненями і умовами найде потвердженє, тим милїйше про се буде дізнати ся всїм народам і державам. Була вправдї хвиля, коли здавало ся, що жадібна відплати Франция з союзною Росиєю може захитати рівновагу політичну і викликати заколот. Але жадоба мира стала сильнїйшою у Франциї як жадоба відплати і слави. Третя република стала під теперішною управою державою мира і ладу, а союз з Росиєю нїчого в тім не змінив. І в Парижи і в Петербурзї не-раз заявлюванє, що дводержавний союз має мирові цїли так само як тридержавний, а сї заяви найшли потвердженє протягом цїлого десятилїтя, від коли в перше відбували ся торжества французко-росийскі в Кронштадї. З того часу аж до тепер дводержавний союз нїчим не прогрішив ся проти мирової цїли. Тому ґр. Ґолуховский міг в делеґациї зовсїм оправдано на се вказати, що на мирну політику дводержавного союза можна числити і що сей союз є цїнним доповненєм тридержавного союза і підпиранєм его намірів і задач.

В обох палатах шведского парляменту внесено предложенє о реформу виборчого права. В першій палатї міністер судівництва заявив, що заведенє загального права голосованя зробило би дуже великий переворот в відносинах. Правительство приготовило реформи не сягаючі так далеко. П. Білїнґ вніс, аби правительство зредаґувало нове предложенє, котре увійшло би в житє в 1904 роцї. Реформа має бути оперта на слїдуючих засадах: загальне виборче право, пропорциональні вибори, право голосованя по скінченю 25 року житя; рівноправність з провінциєю. — Робітники у всїх фабриках і варстатах страйкують. Окрім правительственного орґану оногди не вийшов нї один дневник. Рух трамваїв, омнібусів, фякрів, а навіть кораблїв здержаний. Представленє в театрі відкликано. Страйкує звиш 75.000 людий.

Француска часопись Echo de Paris приносить розмову свого петербурского дописувателя з росийским міністром скарбу Вітте м. Вітте впевнив дописувателя, що в часї гостини Любета в Росиї буде цїлковитий спокій. Вправдї були розрухи в ґубернії полтавскій, о котрих часописи заграничнї подавали дуже пересаднї вісти, але тепер — як сказав міністер — они цїлковито придавлені. Єсть ще — сказав — в Росиї точно почислених 10.000 революционїстів, але они не зможуть нїчого вдіяти. Відтак згадав Вітте про французко-росийский союз, котрий не полягає, як нїмецкі ґазети хибно представляють, на грошевих интересах, але єсть виплывом духової потреби обох великих народів.

Бюро Райтера доносить з Преториї, що командант Бурів Баєр від'їхав вчера окремым поїздом до Ферайнїґунґ, де з'їхали ся вже всї бурскі відпоручники. Наради в першім дни будуть цїлком довірочні і приватні. Кіченер хотів дати відпоручникам нагоду спокійних конференций і тому Анґлійцї не будуть нападати на ті бурскі віддїли, котрих команданти беруть участь в переговорах. По своїх довірочних нарадах предложать Бури Кіченерови услівя мира.

2)

ХЛОПСКИЙ СИН.

(З нїмецкого — Мариї Янїчек).

(Дальше.)

Минали тижнї. Тоня казала собі принести богато материї на суконї і пробувала перед зеркалом, яка краска найлїпша до її лиця. Відтак казала собі поробити суконї. Так богато нових суконь нараз не мала вона ще нїколи. В яку має убрати ся до портретованя? Кілька днів роздумувала над сим, потім зложила цїлий сей крам у шафу, а сама розсьміяла ся над хвилевою примхою. Від Брандера не було нї слуху, нї духу.

Тоня ходила своєю звичайною дорогою, з саду до хати, з хати до саду. Старий, сивий дїдусь був одиноким її товаришем; він повідав їй дивовижні події, що стали ся сорок лїт тому за його молодих лїт. Дївчина слухала всьміхаючи ся сумовито. Властиво сю минувшину вона знала лїпше, нїж сучасність. Що лучило її із нею? Що вона їй завдячувала? Житє, що плило сумним руслом, без внутрішнього змісту, без напряму, без цїли. Люди минали її як чужі. Її вважали скупою, гордою, дивачкою. І вона так була звязана їх глупим недовірєм, що не мала до них серця, держала ся холодно, з боку. Чого їй хотїло ся властиво? Анї устиску руки, анї солодких слів, анї церемоніяльної усьмішки, анї нїчого такого, чого маже й не було на сьвітї, або бодай не було для неї. В її серцї борола ся небесна любов із земною. Вона не хотїла давати, не діставши нїчого. А що не була вродливою, не хотів її нїхто ізза самої. Але що була богата хотів її не один. За майно далали їй імя. Для неї сього за мало. Небесної любови вона ще не зазнала.

* * *

Раз якось сказав до неї вуйко:

— Ага, правда, щож стало ся з твоїм наміром дати себе портретувати?

Її уста дрогнули гірко.

— Я за погана для него. Не дав нїякої вістки про себе.

— Таж я тобі зараз сказав, що се хлопський син, — відповів старий сердито. — Можливо що він навіть не вміє писати. Піду до него та запитаю, чи вже нахляпав того свого вуличника, та чи має тепер час для порядних людий.

— Як собі знаєш! — сказала Тоня. — Менї се байдуже.

Кілька днів опісля отримала картку з дивоглядним писанєм. Неподописувані слова виглядали ось як: „Поваж. Панї! Коли Ваша охота, завтр. о трет. год. зач. мальов. Брандер“.

— Чи ти був у него? — спитала Тоня показуючи йому картку.

— Був учора. Подумай собі, його вуличника купила берлїньска национальна ґалерия. Видно, який там смак у тих панів. Така шанталава пика волоцюги. І гроший дістав він за се — вгадай кілько?

— Тисячу марок.

— Шість разів стілько, — говорив далї сильно зворушений вуйко. — Уважай лише, аби він не богато зажадав від тебе. Я запитав його про цїну, але він буркнув щось і сказав, що ще й сам не знає.

Тоня пригризла з невдоволеня уста.

— Алеж вуйку, се вже моя річ. А чогож він дав менї ждати так довго на вістку?

— Або я знаю. Коли я прийшов до него, здавало ся, що він троха заклопотав ся, почав щось мимрити нї те нї се, бачить ся, він забув усе чисто.

Другої днини надягла на себе Тоня найзвичайнїйшу сукню, яку лише мала, і пішла до маляря.

— Чи так буде добре? — запитала.

Він недбало зирнув на її сукню.

— А вже-ж чомужби нї?

Сукня була темної материї і не була їй зовсїм до лиця. Але йому се було байдужи, і їй теж. І ось вона сїла на кріслї з поручем проти широкого вікна, що сипало немилосерно ясний потік сьвітла на її лице і відслонювало кожду рисочку, кожду його лїнію. Ральф впив ся своїми голодними очима в неї і почав рисувати. Їй здавало ся, що сидить як засуджена на кріслї тортури, віддана без опору допитливим, вигребущим поглядам свойого віз-а-ві.

В першім сеансї був рисунок скінчений і підмальовано тло. Брандер працював страшенно швидко. Тоня відітхнула, коли по годинї могла йти домів. Ще сїм-вісїм сеансів — мовив він — і образ буде скінчений. Треба

Новинки.

Львів дня 19 го мая 1902.

— Краєва рада шкільна ухвалила на засіданю дня 12 с. м. між иншими: іменуваги в народних школах: Ів. Майхровича управителем 5-кл. школи муж. в Болехові; Ан. Шосткевичівну стар. учителькою 4-кл. школи жін. в Яслї; Йос. Германівну стар. учителькою 5-кл. школи жін. в Тисьменици; Марию Шафекївну стар. учит. 6-кл. шк. жін. в Кутах; — учительками шкіл 1-клясових: Ол. Квятковску в Моценици долїшній, К. Плїнтівну в Язлівчику, М. Кшиштофівну в Чернилові рускім; — перенести: Ів. Мацевича з Кут до Городенки, Ант. Павлусевича з Гусятина до Кут.

— Книжки до шкільних бібліотек. Рада шкільна апробувала слїдуючі видания Руского Тов. Педагогічного на нагороди пильности і до бібліотек шкіл народних: „Оповіданя для дїтий" 40 сот. опр. 54 сот. — „Оповіданя Катренка" 40 сот. опр. 54 сот. — „Оповіданя Коцюбиньского 40 сот. опр. 54 сот. — „Переклади Кримского" 40 сот. опр. 54 сот. — „Дитячі оповіданя Мамин Сибіряка 30 сот. опр. 54 сот. — „Байки Пушкина" 30 сот. — „Оповіданя Марка Вовчка" ч. І. 30 сот. опр. 44 сот. — „Марта Борецка" 40 сот. опр. 60 сот. — „На прічках" 30 сот. опр. 44 сот. — „Народні думи Др. Пачовского" 40 сот. опр. 60 сот. — „Казки Гр. Л. Толстоя" 40 сот. опр. 54 сот. — „Поеми О. Кописького" 30 сот. опр. 44 сот. — „Покарана лож" комедийка 20 сот. опр. 34 сот. — „Малий сьвіданник" 20 сот. — „Серед цьвітів" комедия 62 діях 16 сот. опр. 30 сот. — „Лис Микита" Гете-Франко 1 кор. опр. 1 кор. 30 сот. — „Перша китичка" Ярошиньскої 20 сот. — „Друга китичка" Ярошиньскої 20 сот. Дві разом опр. 54 сот. — Андерзена казки IV. і V. ч. по 50 сот. 5 частий разом опр. 2 кор. 90 сот. — „Дивні пригоди комаха Санґвіна" 48 сот. опр. 75 сот. Для шкіл виділових апробовано: „Інститутку" М. Вовчка 40 сот. опр. 60 сот. — „Шекспір в повістках" 30 сот. опр. 60 сот.

— Людовий університет в Коломиї. Заходом артистично-викладової секциї „Народного Дому" в Коломиї відбули ся в місяци маю отсї виклади: Дня 4 мая виголосив проф. Колодницкий виклад на тему: оповіданя Мордовця п. з. „Будяк", дня 11 мая виголосив виклад проф. Масляк „про козаків", а дня 18 мая виголосив інтересний виклад проф. Іван Раковский: „Про катастрофу в Ст. Пієр та вульканізм".

— Аґенти еміґрацийні. На Буковинї коло Черновець арештовано чотирох писарів громадских, котрі намавляли людий до еміґрациї до Америки і до Бесарабії та виробляли людем паспорти. Писарі ті стояли в звязи з аґентами заграничними і фальшували позволеня на виїзд і паспорти, а один з диетарів при старостві мав у себе печатку, прибивав єї на фальшивих паспортах і підсував їх старості до підпису. Показало ся також, що ті писарі робили контракти з аґентами заграничними і по просту продавали селян. Єсть підозріне, що та сама спілка уплекшувала торговлю дївчатами до Константинополя.

— Лихвар. Перед львівским судом карним станув нинї лихвар Маєр Герштенфельд, літ 61, із Волї новосїлецкої, котрий в страшний спосіб нищив селян лихвою. Від одного селянина, котрому позичив 4 зр., взяв за 5 літ 34 зр. самого проценту. Инший селянин мав перед 15 роками 12 морґів ґрунту, а нинї не має нїчого. Ще инший селянин мусїв за довг 28 корон продати лихвареви за 180 корон сїножать, що варта була 400 корон. Акт обжалованя вичисляє 12 таких лихварских здирств. Герштенфельд казав платити собі від корони одного сотика на тиждень і нищив селян в цїлій охрестности.

— Самоубийство з ефектом. В Мішкольци на Угорщинї застрілив ся поручник Новак в театрі підчас представленя. Видко, що тому самоубийникови розходило ся не лиш о то, щоби згинути, але щоби й з ефектом згинути та лишити на цїле житє намятку о собі у всїх, що були сьвідками его самоубийства. Коли роздав ся гук вистрілу, настав в театрі страшенний переполох. Панї стали млїти, а представлене перервано. Причиною того самоубийства була — нещаслива любов.

— Дотепний злодїй. При ул. Госевского в домі ч. 10 зловив властитель дому в своїй пивници двох звістних злодїїв в хвили, коли они там як-раз взяли ся господарити по свому. Він замкнув їх в пивници і післав по полїцию, котра обох зловлених в несподїваний самотраск пташків, Йосифа Мастека, давнїйшого челядника шевского і Івана Реґера, помічника мулярского, забрала до своєї клїтки. В бюрі інспекцийнім зухвалий злодїй ще й жартував собі і на питане комісаря відповів: „Я хотїв на зелені сьвята принести трохи масла до дому; ну, не удало ся то принесу на Різдво".

— Вкрав льокомотиву. Із Симбірска в Росиї доносять про слїдуючу оригінальну подїю: Якийсь молодий чоловік Іван Іванович сидїв зі своїми товаришами і запивав славну тепер в Росиї „монопольку" (горівку, котру продає уряд подібно як у нас сіль і тютюн). Посидївши так до 8-ої год. вечером, почув нараз погребу перейти ся трохи по сьвіжім воздусї, а вибравшись на прохід, зайшов аж на стацию зелїзничу. Тут побачив він на шинах льокомотиву готову до руху, але коло неї не було нїкого, анї машиніста, анї топника. Не надумуючись богато, скочив на льокомотиву, пустив пару, свиснув на сиґнал і поїхав зовсїм спокійно на прохід. Так приїхав він аж на стацию Кіндяковка, де зелїзниця розходить ся і побачив, що там переставки зле уставлені, задержав льокомотиву, переставив шини як потреба і поїхав дальше. Так уїхав він дванайцять верст від Симбірска, аж єму захотїло ся знову іти пішки на прохід дальше. Станув, лишив льокомотиву серед поля, а сам пішов. Не довго ходив, вернув знову, сїв на льокомотиву і зачав поволи вертати назад до Симбірска. Та й був би може спокійно вернув, але на пять верст перед Симбірском, побачив на шинах дрезину, на котрій жандарм і служба зелїзнича виїхали шукати втїкшої льокомотиви. Іван Іванович побачивши дрезину з людьми, зіскочив з льокомотиви і став втїкати, але коли жандарм крикнув, що буде стріляти, він станув і дав ся арештувати. Показало ся опісля, що Іван Іванович хотїв вкрасти льокомотиву, але коли вже мав єї в своїх руках і виїхав в поле, аж тогди не знав, що з нею зробити і постановив вертати назад, та удати, що він нїби то по пяному сїв на льокомотиву і поїхав на прохід.

— Перший поїзд манджурскої зелїзницї. З Владивостока доносять, що тунелями пограничними перейшов перший поїзд пробний манджурскої зелїзницї. В самім Владивостоцї замітний сильний наплив хіньских робітників. Сибірскі подорожні прибувші туда говорять, що також російскі робітники тягнуть громадами на далекий Всхід шукаючи там заробітку.

тільно, щоб вона приходила що дня, бо він не хотїв би, аби образ засихав, лише хотїв би малювати мокрим по мокрому.

Прийшла другого дня. Аби не сидїла так нїмо, заговорив він до неї десь колись кілька слів в часї мальованя. Його спосіб говореня був дивно наївний. Часто забував скінчити розпочате речене, часто здавало ся, що говорить сам до себе, так тихо та незрозуміло буркотїв собі під носом не дбаючи, чи вона чує його чи нї. Аби його порозуміти, дивила ся вона уважно на його уста. Запримітила, що вони були ярко червоні і все троха отворені. Вона збентежила ся та не відповідала нїчого, коли він ще щось запитав її. Потім і він не обзивав ся більше, лише працював далї мовчки.

Вона бачила косми жовтого волося, похилені над полотном, де зарисував ся її образ. Деколи піднимав у зад голову та впивав ся їй своїм поглядом у лице. За кождим разом вона чула немов удар, яким її хтось почастував. Було щось брутальне, зневажливе в сих його поглядах.

Вона перелякала ся, коли придивила ся вперве докладнїйше свойому образови. Мусїла сїсти на крісло, аби не повалити ся на землю з лютости і сорому. По що запотребувалось йому відкривати все те, що лежало сховане глубоко в її души? Безпощадно виволїк він на сьвіт усе, чого по її думці не міг нїхто догадати ся. Туга змучених самотою, отїнених очий, гірка морщина в кутиках тонких, зрезиґнованих уст, тиха дрож нїздрів, що так богато зраджувала... Се було погано, підло з його боку, що він віддав те все. Се була брутальність. Він замітив її сильно схвильоване лице, похилив ся над нею і запитав, що їй таке? Чи не подобав ся їй образ? Вона нїмо звернула свої очи повні сліз до него. Се був докір. Але хлопский син не зміяк. Засьміяв ся своїми червоними як мак устами, та встромив зафарбовану руку в хвилясте волосє.

— Думаю, що образ добрий.

І відтак впиває ся їй своїм поглядом знов в лице, вгризає ся в лінії і знаки, що були на нїм, порівнює їх з лицем на полотнї і киває вдоволено головою.

Вона спішить домів. Вона почуває себе приниженою, збентеженою. Як то, знайшов ся хтось такий, що все прочитав у її души! І те око, що в перве відчитало се письмо, було око байдужности. Як се їй гірко!

Може він нишком сьміє ся із того, що вичитав... Тоня ненавидить його.

* * *

— Відійшла менї охота ходити до него, — сказала рівнодушно. А вуйко в заклопотаню почухав потилицю.

— Коли хочеш, то я піду з тобою, але ходити мусиш. Що тобі з розпочатого образа? Заплатити мусиш сяк чи так. А люди, що вже чули про се, плести муть Бог зна які нїсенїтниці, коли ти нараз відкажеш ся.

— Хтож чув про се? — спитала Тоня.

— О Боже, всї. Я сказав Савльови, що стрінув ся зо мною якось в пиварні, а він надрукував се в своїм „Дневнику". Та просив ще Брандера, аби виставив сей образ у тутешнім артистичнім клюбі, заким перейде в твоє посїдане.

— Брандер не говорив менї про се анї словечка.

— Певно буб би тепер попросив сего у тебе.

— Нїколиб я на се не позволила, — відповіла прикро. — Але твоя правда, треба йти.

„Нїсенїтниці", які могли плести люди, вплинуло безперечно на Тоню. Сповістила Брандера кількома словами, що прийде знов. А потім не спала цїлу ніч перед тим і прийшла невимовно зворушена до ателїє. Ральф стрінув її, як звичайно, з байдужною чемностию. Перепавзувала кілька день, та се нїчого не вадить.

— Виглядаєте сьогоднї дуже добре, — сказав зазирнувши їй у очи, ще блискучі від сліз.

Вона подумала собі: „Негіднику ще глумиш ся з мене", та сидїла непорушно. Згодом утихомирювало ся її зворушене. Розкуйовдані косми жовтого волося на його голові нагадували їй схвильоване вітром колосє. Вона заблудила очима в тім волосю. — Чи міг би хто почислити всї волоски? Їх міліони. Нараз почула себе легкою та щасливою, охочою до шалених спостережень. А у него властиво зовсїм дитиняче лице. Аж пошироке енерґічне підборідє. Та при тім не був він такий то молодий. Перейшов уже двайцять осьмий рік. Властиво не був богато молодший від неї. Кілька років. Та всеж таки вона виглядала супроти него як його мати.

Нараз він розсьміяв ся. Він мав те до себе, що нагло, без усякої причини вибухав сьміхом. Бог зна, що йому при тім шибало по голові. Зразу се ображувало, болїло її. Чи він з мене сьміє ся? — думала собі. Потім буркотїла люто: „Хлопский син!" Нинї не сердив її сей сьміх. Навпаки, вона й собі-ж засьміяла ся весело. Він зирнув на неї здивовано.

— Алеж се комічно, — сказала Тоня.

Притакнув головою. І кожде думало собі щось иньшого. Потім він сказав:

— Ну, дякую, панї.

І підвів ся складаючи пензлї на палеті. Вона знов була недобра.

— Чи я вже тут годину?

— Навіть чверть години більше.

Поволи пішла домів. Сеї ночи спала твердо та солодко як дитина.

Другого дня він мовив:

— Ще три сеанси і надіюсь, що буду готов.

І тут виступив зі своєю просьбою. Чи не буде вона противити ся, коли він дасть сей образ на виставу? Її знов укололо се. Розуміє́ть ся, ще й як противна. Образ призначе-

— **Вакацийні кольонії в Тухлї.** Комітет ювилейної фондациї вакацийної кольонії в Тухли ім. цісаря Франц Йосифа ц. к. дирекциї держ. зелїзниць у Львові оголосив справозданє з дїяльности в минулім (V) роцї. Маєток фондациї виносив з кінцем 1901 р. 96.000 К, а зелїзний фонд 15.000 К. В лїтї м. р. перебувало на кольонії 205 дїтей зелїзничих функционарів під доглядом трех учителїв і двох учительок, та під лїкарскою опікою дра Корнила Мироновича.

— **Королева Наталія на рускій Службі Божій.** З Риму пишуть до „Дїла": Дня 13 с. м. в церкві сьв. Сергія і Вакха (при рускій колеґії) відсьпівав о. прал. В. Левицкий при співучасти наших питомцїв торжественну Службу Божу, замовлену бувшою сербскою королевою Наталією, котра перейшла недавно на католїцизм. Служби Божої вислухала королева в товаристві кардинала Vives-y-Tuta, князя Ґіки і прочої свити, при чім молила ся з руского молитвослова, і то видання тов. „Просьвіти". По Службі Божій задержала ся королева еще довший час у колеґії та розмавляла з о. прал. Левицким про нашу церкву і наш обряд в Галичинї.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 19 мая. Суботнїшна рада міністрів радила головно над проектом нового прасового закона, который остаточно принято.

Петербург 19 мая. „Правительственний Вестнік" доносить: Дня 9 мая відбула ся розправа против Балмашева, убийника міністра Сіпяґіна. По переведеню розправи Балмашева засуджено на кару смерти на шибеници. Дня 12 мая на розправі касацийній відкинено відклик від засуду, а дня 17 мая Балмашева повішено.

Новий Йорк 19 мая. З Гаванни телеґрафують, що в суботу президент Пальмас відкрив перший кабінет републики кубаньскої.

Штокгольм 19 мая. Комісия дирекцийна робітничої партиї ухвалила закінчити загальний страйк. Нинї страйкуючі вернули до працї.

Льондон 19 мая. Ґубернатор Мільнер відбув в Преториї конференцию з Кіченером.

Цїнник желїзних знарядів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина ad Стрий.

Коси із анґлїйскої твердої сталї, подвійного гарту, знаменитї, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять ґірску траву. Кто замовить 5 кільограмів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родцї! Косїть моїми косами, то найлучші в сьвітї; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь обдурити жидам і їх агентам: 50 жидівских кос не стоїть одної анґлїйскої!

Довгота кос в центиметрах:

65	70	75	80	85	90	95	100

За одну штуку з каменем;

Кор. 2·10	2·20	2·30	2·40	2·60	2·80	3·00	3·20

на пяти-кільову посилку іде штук

16	15	14	13	13	13	12	12

Ѳзубренці серпи із анґлїйскої сталї, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках, Кто замовить 20 штук, получить 2 даром. Цїна за один серп 60 гел. — **Анґлїйскі бритви** з тонким полотном із найлучшої сталї. За 35 мінут можна обголити з 30 найтвердших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони. Бельґійскі каменї до бритв по 1 кор. і по 3 кор. **Мотики** (сапи) до барабольі, кукурузи і всякої ярнини, із найтвердійшої анґлїйскої сталї, не загинають ся навіть в найтвердійшій земли, штука 1 К. **Брусики до остреня кос** по 50 гел. — Маю також на складі **кишеневі дуже добрі годинники Роскопфи**, такі, яких употребляють на желїз. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґаранцию даю на 10 лїт. — Продаю також **Руский лен** „із Парнави". Він виростає на 140 цм., удає ся на кождім ґрунтї по конюшинї, по коноплях і на житних стернях. Можна его мочити або стелити. Дає прядиво біле як бавовна. Лїтра насїння коштує 40 гел. Менше від пять кільогр. не висилаю ся. На 5 кільо іде 9 лїтрів.

На всяке замовленє треба прислати 2 кор. задатку, бо иначе не вишле ся. Найлучше посилати гроші переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес! **Александер Копач в Струтинї вижнім, почта Долина коло Стрия в Галичинї.**

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ	відходить
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукачa, Борислава
	6·30	„ Підволочиск. Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	10·20	„ Белзця, Рави. Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 10/5 до 15/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї. Букарешту
	8·16	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґ
	6·20	„ Кракова, Відня. Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	приходить
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівцїв
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·04	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місти видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро информацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

ний лише для одної особи і вона не хоче, аби кождий перший-лїпший обзирав та критикував її.

— Як хочете, — сказав Ральф.

— А ви будете на мене за се лихі? — спитала.

Засьміяв ся.

— Лихий? Анї менї не снить ся. Се лише такий звичай. Менї се зрештою байдуже.

— Ви маєте либонь все богато роботи?

— Не конче. Часами минають місяцї і нема нї одного замовлення.

— Чим же ви тодї занимаєте ся?

Почервонїв троха.

— Тодї йду до своїх родичів.

— Ах, так! — сказала Тоня та пригадала собі слова вуйка.

— Робите студиї на вільнім просторі?

— Та нїби так, — засьміяв ся він. — Уживаю сонця.

— Видно се по вас, — відповіла весело, натякаючи на його обгоріле лице. — В кождім разї ви не повинні сього робити без накриття голови.

— Ах, що там! — пробурмотїв.

Замітний контраст до здорової, обгорілої краски його лиця творили його білі як сніг маленькі руки, в що суставах, бачилось, не були грубші, як у дванайцятилїтнього хлопця.

* * *

Найблизший день, то була недїля. Чистий голос дзвонів залунав у Тониній кімнатї. Сонце горіло над садом. Люди гуляли весело в сьвяточних строях по вулицї.

Тоню зібрала велика охота вийти і вмішати ся в ту веселу, говірливу юрбу. Нараз побачила вуйка, що йшов садом і посмикла. А всеж таки він одинокий чоловік, що піклуєть ся мною, обізвало ся щось у її нутрі.

— Підемо на прохід? — запитав він по своїм добрий-день.

— Добре, ходімо.

Одягла ся і вийшла. Вона йшла певним кроком усе троха наперед него. Голову тримала трохи взад так, що її очи дивили ся просто в синє небо. Нараз залунав коло неї тонкий голос вуйка:

— Алеж Тоню, куди ти йдеш властиво? Таж ти біжиш.

Вона звернула лице в його сторону.

— А-а....

— Бачиш, я собі зараз подумав, що ти не знаєш, куди біжиш.

Показало ся, що вони всего кілька кроків від ателїє, Спаленїла сильно, взяла старого під руку і пустила ся в иншім напрямі.

— Таже він не працює в недїлю, — мовила всьміхаючи ся стиха. — Ото з мене забудько!

— Та нї. В недїлю він у своїх родичів у Блямав, — віповів вуйко.

— Так?

— Савль оповідав иноді? менї се оноді. Він, бачить ся, взагалї богато товаришує з ним.

— І вважає его здібним?

— Ще й як! Савль твердить, що се один із найлїпших новочасних малярів. Він ще там якось висловив ся по вченому, але менї се не держить ся голови. Тілько що той Брандер робить богато дурниць.

— Яких?

— Одно те, що богато дармує. Коли не має нїякого замовлення, то замість робити студиї і виробляти собі технїку, він лежить горі животом і дивить ся безцїльно в небо.

— Я думаю, він іде тодї до своїх родичів?

— Так, се значить, він лежить на поли, а коли зголоднїє, нассе ся молока просто з дійок коров, що пасуть ся там і не йде зовсїм до хати.

* * *

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

„НЕКТАР"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-російского

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінники.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр

Христос при криницї з Самаританкою *Карачч'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всї томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).